

Tea Stilton

La **BRUÏXA**
de **BRUÏXES**

Estrella Polar

*Princeses
del Regne de la
Fantasia*

Tea Stilton

La **BRUÏXA**
de **BRUÏXES**

Estrella Polar

El nom de Geronimo i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Col·laboració editorial d'Elena Peduzzi

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli

Coordinació de textos de Benedetta Biasi

Editing de Benedetta Biasi

Coordinació artística de Lara Martinelli i Andrea Benelle

Disseny original de les Princeses del Regne de la Fantasia de Silvia Bigolin

Il·lustracions interiors de Silvia Bigolin

Projecte fotogràfic del Llibre de les Bruixes de Sara Cimarosti

amb les il·lustracions de Silvia Bigolin i Sara Cimarosti

Mapes de Carla Debernardi

Coberta de Iacopo Bruno (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Interior de sobrecoberta de Silvia Bigolin

Projecte gràfic de Marta Lorini

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Strega delle Streghe*

Traducció de Maria Dolors Ventós Navés

© 2015 – Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori – Via Mondadori 1,
20090 Segrate – Itàlia

International Rights © Atlantyc S.p.A. – Via Leopardi 8 – 20123 Milà – Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2016, Editorial Planeta, S. A.

© 2016, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: novembre del 2016

ISBN: 978-84-9137-021-5

Dipòsit legal: B. 10.640-2016

Imprès a Espanya – *Printed in Spain*

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

Índex

Introducció 7

PRIMERA PART

1. Duel a l'últim encanteri	11
2. L'atac final	17
3. Una decisió difícil	23
4. Un nou pla	29
5. Vol a Castelloblic	33
6. El Vòrtex Gris	38
7. El destí de la Mai Anomenada	44
8. Els temibles horticultors de les bruixes	51
9. Una trobada inesperada	61
10. Una aliança estranya	68
11. Atac per sorpresa	74
12. La idea de Gunnar	81

ÍNDEX

13. Un recorregut perillós	87
14. Un parany terrible	95
15. Els Barrancs Devoradors	102
16. El niu dels insectes devoradors	108
17. El rescat de les princeses	115
18. Un acte de valor inesperat	123
19. Les estances de la Mai Anomenada	130

SEGONA PART

20. Sempre endavant!	138
21. Un altre cop junts!	146
22. Al cor de Castelloblic	153
23. Els sis cofres embruixats	160
24. El secret de la Màgia Incolora	166
25. La Gota de Tenebra	175
26. Un camí molt llarg	184

ÍNDEX

27. Dins del Vòrtex Gris	191
28. L'esperit del Vòrtex Gris	198
29. Dins del laberint	206
30. Lliure de nou	217
31. Qui la fa, la paga	224
32. La història de la reina Hannah	231
33. El final feliç	242
34. El viatge de tornada a casa	250
35. Benvinguts!	255
36. Noces reials a Rocadocre	266
Conclusió	273

1

Duel a l'últim encanterí

En el silenci del Saló dels Encanteris, a la sinistra residència de les bruixes, hi havia dues figures que es desafiaven en la penombra. Eren Neil, el Príncep sense Nom, i la Mai Anomenada, la pèrfida i invencible Bruixa de Bruixes.

El Rei Malvat observava l'escena, immòbil, en una butaca al costat de la llar de foc. La Mai Anomenada li havia llançat un encanteri que li impedia intervenir, i de la fusta del seient n'havien sorgit unes arrels que li havien lligat els canells i els turmells.

—Una bruixa insegura és una bruixa perillosa —va comentar el rei, gens impressionat.

No es podia moure, però sí que podia parlar, i ho va

Duel a l'últim encanteri

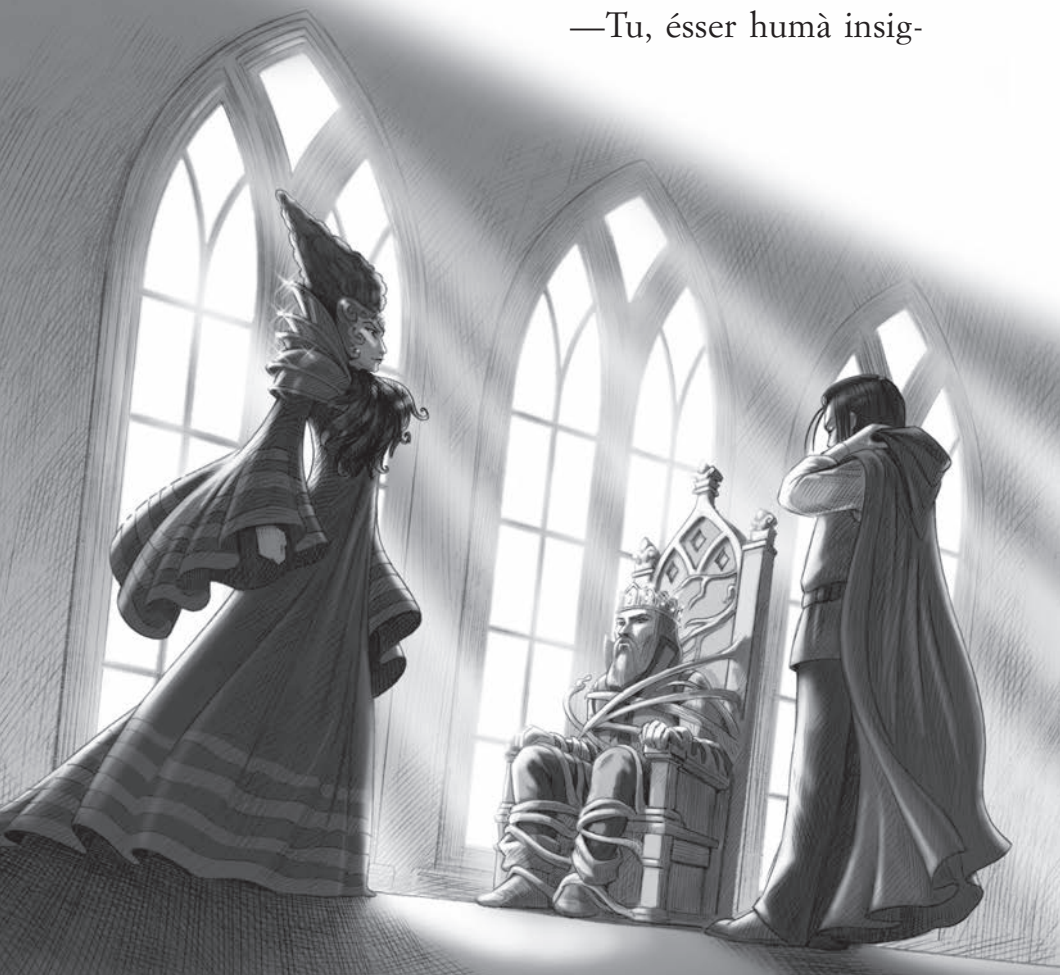
fer amb ànim de provocar la bruixa i fer-li perdre la concentració.

La Mai Anomenada li va llançar una mirada fulminant.

—Què vols dir amb això?

—Que m'hagis immobilitzat en aquest seient vol dir que no estàs gaire segura dels teus poders.

—Tu, ésser humà insig-

Duel a l'últim encanterí

nificant, com goses dubtar de la bruixa més cruel de tot el Regne de la Fantasia?!

—Vols dir que ets tan forta? Ja en parlarem! —va dir el Príncep sense Nom.

La Mai Anomenada va esclafir en una rialla que va ressonar per totes les desolades estances del castell.

—Oi tant que en parlarem! No en dubtis! —va replicar després, molt seriosa—. Pel que fa a tu, sobirà sense regne, no et convé desafiar-me. Saps de sobres que et puc tancar la boca per sempre!

—Però no ho faràs —va insistir el príncep.

—Ah, no? I per què no, digues?!

—Perquè seràs molt més forta si nosaltres et fem costat.

—No m'enredaràs amb els teus trucs patètics. No necessito aliats. Fixa't en les Bruixes Grises i els seus escamots màgics: les han arrasat! De què m'han servit tants esforços per captar-les, ensenyar-los la màgia i fer-les obedients? De res! No han fet res de bo i m'han deixat sola. No. Aquesta vegada actuaré pel meu compte i conqueriré el Gran Regne. En pots estar segur. Però, per aconseguir-ho, encara em fa falta una cosa.

—Vols les meves fórmules màgiques, oi?

—Exacte. D'aquesta manera el meu poder serà absolut. El príncep es va quedar en silenci.

Duel a l'últim encanterí

—Et donaré les fórmules que em demanes, però abans hauràs d'alliberar el meu pare —va dir, assenyalant el rei presoner a la butaca.

La bruixa va fer una altra rialla.

—Tu no ets qui per dir-me què he de fer! A més, et penses que sóc tan ingènua de refiar-me de tu? Prou que t'agradaria que l'alliberés. Però, al cap d'un instant, tu desapareixeries amb ell de la meva vista. De cap manera. No farem cap pacte. Vull les teves fórmules i les vull ara mateix! —va concloure en un to imperiós.

—Vine a buscar-les, doncs! —va replicar el príncep, obrint els palmells de les mans.

La bruixa el va mirar, sorpresa.

—Què vols fer?

—Una competició de màgia.

—Que et penses que estàs en condicions de desafiar-me? —li va preguntar.

—No veig cap altra manera de resoldre el problema.

—Vas de cap a una derrota amarga.

—Ja en parlarem. No em fas por, bruixa.

—Mal fet. Aviat comprendràs per què.

El príncep va mirar amb complicitat el seu pare, que continuava immòbil a la butaca.

La bruixa va arrugar el front, després va alçar els

Duel a l'últim encanterí

braços i va apuntar l'índex dret en direcció a l'home. Al cap d'uns instants, de la seva mà va sorgir un feix de llum blava que va encertat de ple el pit del rei.

Tot va succeir tan de pressa que el Príncep sense Nom no va tenir temps de reaccionar. Es va haver de resignar a veure el seu pare suspès en l'aire.

—Atura't! —va cridar a la bruixa.

Després, el feix de llum es va esvaïr, però el rei va continuar en la mateixa situació, envoltat d'una bombolla d'aire.

—Ara ja podem començar —va dir la bruixa.

—Per què ho has fet? —li va demanar Neil.

—Perquè ja havies trobat la manera d'anul·lar l'encanterí que el lligava a la butaca.

Duel a l'últim encanterí

—Com ho saps?

—Has de controlar els teus pensaments, príncep. Si no els amagues al fons del cor, els trobaré. Els secrets no existeixen per a mi.

—Ets astuta, sens dubte. Però potser no n'ets prou —va dir el príncep, que va desaparèixer de cop.

La bruixa va mirar al seu voltant, enrabiada.

—On t'has ficat, eh?! —preguntava, perquè sentia la presència del jove a l'estança—. Dóna la cara!

De cop i volta, una cosa li va donar un cop a l'esquena, com un corrent d'aire sobtat. Durant uns instants, la Mai Anomenada es va quedar immòbil, després va aconseguir inclinar-se i el corrent va continuar endavant i va anar a petar contra la butaca on abans seia el rei. La va fer caure i la va llançar contra la porta del saló amb una força sorprenent. Des de dalt, el rei observava l'escena amb satisfacció, mentre la bruixa, lentament, s'aixecava amb una expressió furiosa. Els dos rivals s'enfrontaven amb unes armes semblants. Però, al final, l'un perdria i l'altre guanyaria.